

PAILIN

ที่สุดของ เรื่องสยองขวัญสั่นประสาท

ราตรี ผีระเริง

โชติ ชำนาญเชิง

ราตรี ผีระเริง

โชติ ชำนาญเชิง

PAILIN
สำนักพิมพ์ไพลิน

ราตรีผีระเริง

โชติ ชำนาญเชิง

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

โชติ ชำนาญเชิง.

ราตรีผีระเริง.--กรุงเทพฯ: ไพลิน, 2555

128 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-15-1234-7

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ภาพประกอบ

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร

วิทยา ประทุมธารรัตน์

ก้องรัชต์ ประเสริฐศิลป์

สุริรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา

จันทนา มานิตยกุล จิตรตรา ศรีความ

ภาควัต ธาราพรรค์

พรดุสิต พูลเขตวิทย์

เก้าแสน กราฟฟิค ทาวน์

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-1234-7

9 786161 512347

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ปฏิเสธไม่ได้ว่า สถานที่ที่ยั่วยวามราตรีของคุณผู้ชาย “รัก
สนุก” อีกแห่งหนึ่งก็คือ “ช่องนางโลม” นั่นเอง!

...เป็นสถานที่ดั้งเดิมอย่างที่สุด เก๋ไก๋อย่างที่สุด และ
โบราณกาลอย่างที่สุด

...เป็น “โลกมืด” ที่เฝ้าชวนชวนลุ่มหลง มีเสน่ห์อันร้ายกาจ
ยากนักที่ชายหนุ่มวัยฮอร์โมน “ล้นทะลัก” จะขัดขึ้นได้!

...เป็นความสุขเบื้องต้นหาที่เมื่อได้รับการ “ปลดปล่อย”
ออกไปแล้วจะทำให้เกิดความสุขของชีวิตขึ้น

ดังนั้นเอง “มนุษย์” ที่ยังมีกิเลสตันหาจึงยังคง “เวียนว่าย”
อยู่ในวังวนของกามกิจอันหาที่สุดไม่ได้นี้สืบต่อกันมาชั่วนาณาน

แต่ใครเล่าจะเคย “นึกฝัน” ว่าสถานที่อันระเริงสุขเช่นนี้
จะมีสิ่งที่เรียกว่า “สยดสยอง” เกิดขึ้นได้...ไม่ใช่สิ! ต้องเรียกว่า
“ที่สุดของความสยดสยอง” ถึงจะถูก!

อย่างไร? และยังไง?...คุณผู้อ่านต้อง “พิสูจน์” ด้วยตัวเอง

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

คำนำ

ปัจจุบัน “ช่องนางโลม” ตกยุคพ้นสมัยไปช้านานแล้ว โดยมีสถานบันเทิงรูปแบบอื่นมาแทนที่ อาทิ...สวนอาหาร คาเฟ่ คาราโอเกะ ซึ่งขายบริการทางเพศอย่างแอบแฝง ไม่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงจริงๆ แล้วก็คือช่องนางโลมแปลงร่าง

ในอดีต ยุคช่องนางโลมเฟื่องฟู ใครที่ถือนั่นจริยธรรม มักจะมองซีกมืดของช่องซีกเดียวว่า เป็นแหล่งค้ากาม ไม่มองว่าอีกซีกหนึ่งของชาวช่องก็เหมือนมนุษย์ทั่วไป ซึ่งมีดี-มีเลว...มีสุข-มีทุกข์ และมีเรื่องน่าขนพองสยองเกล้า หลากหลาย น่ารู้ น่าเห็น น่าตามล่าหาความจริง

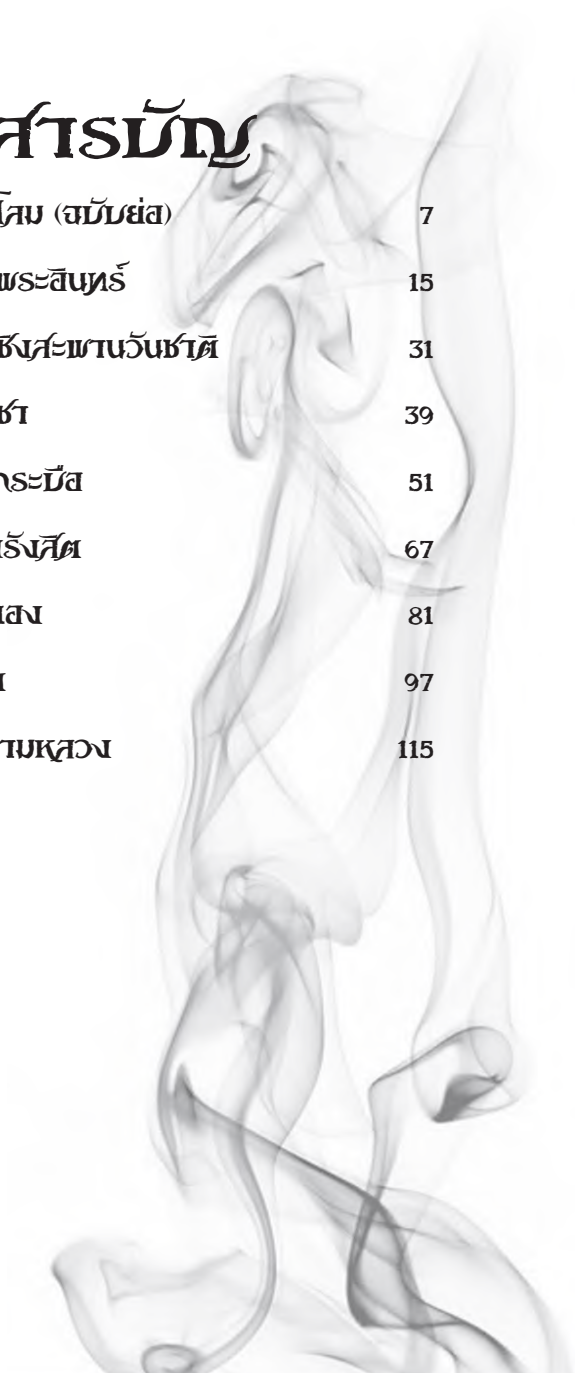
ใครบ้างจะคาดฝันว่า ท่ามกลางกลืนควาโลภก็ยวบอวลไปทุกอณูอากาศ ช่องนางโลมจะมีสิ่งลึกลับน่าสะพรึงกลัวแฝงอยู่ในดินแดนต้องห้ามนั้น

...“ผีที่ช่องนางโลม” คือการประมวลเรื่องจริงอันน่าสะพรึง...จากหลากหลายช่องมานำเสนออย่างน่าสนใจยิ่ง ประหนึ่งนำท่านผู้อ่านขึ้น “โทมัสซิน” ย้อนเวลาหาอดีตอันสยองโลกในยุคช่องเฟื่องฟู หวังใจว่าจะถูกรสนิยมของท่านที่ชอบเรื่องจริงจากดินแดนต้องห้ามกับความน่าสะพรึงที่ไม่เคยตกยุคพ้นสมัย....

โชติ ขำนาญเชิง

สารบัญ

คำนำบทส่งมอบ (ฉบับย่อ)	7
ผู้ที่ส่งประสูติบุตรพระสันต	15
วิญญาณที่ส่งเชิงสะพานวันชาติ	31
ผอ.กัญติโรจน์	39
ผอ.กัญติโรจน์	51
สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	67
ผอ.กัญติโรจน์	81
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์	97
เขียนบทส่งมอบ	115

ตำนาน ช่องนางโสม (ฉบับย่อ)

...นางโสมเป็นคำสุภาพใช้เรียกผู้หญิง
สวยงาม เก่งเรื่องนาฏลีลาและการดนตรีกอปร
ไปด้วยจริตกีรีย้ายวนชวนพิศมัย ชายอินเดียว
โบราณต้องทุ่มเงินกษาปณ์นับหมื่นรูปเพื่อรับสิทธิ์
ร่วมอภิรมย์กับนางโสม เพราะนางโสมคือหญิง
งามเมือง หรือหญิงงามสุดยอดของเมืองๆ นั้น

ญี่ปุ่นเรียกนางโลมว่า...เกอิชา...มีคุณสมบัติเหมือน
ที่กล่าวมาข้างต้น แต่เก่งกว่าตรงมีฝีมือเย็บปักถักร้อย
ปักดอกไม้ ชงชา ร้อน รอบรู้สารพัด คุยได้ตั้งแต่ไม้จิ้ม
ฟันยันเรือรบ เจนจบเรื่องอิทธิฤทธิ์ชั้นลึกลับน่าอัศจรรย์
ชายญี่ปุ่นโบราณทุ่มเงินเป็นพองาม...คือมาก แต่ไม่
มากเท่าอินเดียนก็สามารถขึ้นกดบท์อัศจรรย์กับเกอิชา
ได้ เพราะเกอิชาเป็นผู้หญิงสาธารณะ

ฝรั่งตะวันตกสมัยโบราณเรียกนางโลมว่า...หญิง
นาครีโสเภณี...เพราะนางโลมฝรั่งจะอยู่เป็นย่านหรือ
ถนนย่านนั้นๆ จะเต็มไปด้วยตึกรามบ้านช่องที่เป็น
สำนักผู้หญิงโสเภณี การอยู่ร่วมเป็นแหล่งใหญ่เหมือน
อาณาจักรพิเศษ จึงเรียกว่านาครหรือนคร

โสเภณีฝรั่งเท่าที่ค้นคว้าได้จากหนังสือสารคดี
ต่างๆ จะตั้งหน้าตั้งตาหาเงินเข้ากระเป๋าลูกเดียว ไม่มี
ความสามารถโดดเด่นด้านอื่น ถ้าการเป็นขี้เมาถือว่า
โดดเด่น โสเภณีฝรั่งจะโดดเด่นเรื่องขี้เมาหายาเป หาเงิน

ได้จะหายลงขวดเหล้าหมด จึงได้ชื่อว่า ผู้หญิงหากิน...
ที่ว่าหากินคือกินเหล้านั่นเอง เรื่องความสวยงามโส-
เภณีฝรั่งมีคละกันทั้งสวยและไม่สวย ปัจจุบันที่
ประเทศฮอลแลนด์มีชอยโสเภณีทั้งชอย ที่วีช่อง
หนึ่งเคยนำมาแพร่ภาพตอนเช้า เข้าใจว่าโสเภณีฝรั่ง
ชอบอยู่กันเป็นสังคม เพราะสังคมเดียวกันไม่มี
สายตารังเกียจเคียดฉันท

ชายฝรั่งชอบโสเภณีเมืองอื่นมากกว่าเมืองตัวเอง
เพราะสวยสู้เมืองอื่นไม่ได้ ที่ร้ายคือตอนร่วมอภิรมย์
จะเร่ร่อนให้จบโดยเร็ว เป็นเหตุให้ชายฝรั่งงานกร่อย

ปราชญ์ผู้รอบรู้ระบุว่า...

อาชีพนางโลมคืออาชีพแรกที่มีขึ้นในโลก แต่
ปราชญ์ก็กล่าวไว้แค่นั้น เพราะได้แต่สันนิษฐานไม่มี
ใครกล้ายืนยันว่าตนเองเป็นมนุษย์ยุคแรก ที่ได้ข้อมูล
ความจริงมาจากปากของผู้หญิงคนนั้น เอาเป็นว่า
อาชีพนางโลมเก่าแก่โบราณเป็นพิเศษ เรื่องราวของ

นางโลมจึงถูกจารึกในหน้าประวัติศาสตร์ชาติต่างๆ แทบทุกชาติ ทั้งๆ ที่อาชีพนี้น่าพิศวงและประเพณีดีงาม แต่คงอยู่คู่กับประวัติศาสตร์ด้านอื่นได้อย่างน่าพิศวง

คาดว่า...อาชีพน่าพิศวงประเพณีก็จริง แต่เป็นแหล่งบำบัดความต้องการทางเพศเปรียบเสมือนหมอรักษาโรคค้นหาชั้นหน้า ถ้าโลกไม่มีหมอนชนิดนี้ คดีข่มขืนและคดีฆ่าข่มขืนจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเท่าที่มันเคยเกิดขึ้นเป็นพันๆ เท่า ดังนั้น...ผู้มีอำนาจให้คุณให้โทษแก่ใครก็ได้ของทุกชาติจึงอนุโลมให้ประกอบอาชีพนางโลมได้ แบบไม่ประเจิดประเจ้อ

เมืองไทยเราเองมีผู้หญิงนางโลมมาทุกยุคทุกสมัย แม้ไม่มีบันทึกในหน้าประวัติศาสตร์ แต่ฝรั่งที่หากินอยู่ในสมัยกรุงศรีอยุธยานั้นก็ช่วยบันทึกความทรงจำไว้ว่า...มาถึงยุคกรุงรัตนโกสินทร์ คราวนี้มีบันทึกเป็นหลักฐานว่า สมัยรัชกาลที่ 4 ทรงครองราชย์ เจ้าของช่องโสเภณีชื่อ...ยายแฝง...บ้านอยู่ฝั่งธนบุรี เปิดช่องประกอบอาชีพ

เป็นแม่เล่า มีลูกเล่าเป็นนางโลมหน้าตาสวยหุ่นดีจำนวน
มาก ผู้ชายทุกรุ่นวัยต่างอุดหนุนกิจการช่องให้จำเริญ
รุ่งเรือง เงินทองไหลมาเทมาเหมือนเสกเงินใช้ได้เอง
ยายแฝงร่ำรวยทันตาเห็น

ถึงวัยแก่เฒ่าเหล่าชราเกิดกลัวตกรกขึ้นมา
เพราะพระท่านว่าการค้ำมนุษย์ผิดบาปมหันต์ เลยหา
วิธีปิดประตูรกด้วยการซื้อที่ดินสร้างวัดวาอาราม
ขึ้นหนึ่งวัด ด้วยทุนทรัพย์ที่ได้จากหยาดเหงื่อแรงกาย
โสเภณี หะแรกขนานนามวัดว่า...**วัดใหม่ยายแฝง...**
ต่อมาเปลี่ยนเป็น **“วัดใหม่คณิกาผล”** ให้ฟังสละ-
สลวยไพเราะแต่แปลเป็นไทยๆ แล้วได้ความว่า วัดนี้
เป็นผลมาจากพวกคณิกาคือผู้หญิงโสเภณี...ซึ่งไม่ผิด
พุทธบัญญัติ...สามารถสร้างได้ แต่กุศลผลบุญที่ได้มี
น้อยมาก ประมาณว่าทำบุญตั้งร้อยบาท ได้ผลลัพธ์เพียง
สลึงเฟื้องที่น้อย เนื่องจากทุนทรัพย์มาจากการค้ำมนุษย์...

เหตุที่คนไทยนิยมเรียกสำนักโสเภณีว่าช่อง ฟัง

เฟินๆ คล้ายจะเป็นช่องโจรหรือช่องของผู้ร้ายแต่
อันที่จริงนั้น...คนไทยเรียกแบบเหมารวม ที่ได้มีการ
ช่องสุ่มผู้คนจะเรียกว่าช่องหมด ตัดคำว่าสุ่มทิ้ง
เหลือแต่ช่องคำเดียวโดดๆ ฟังไปฟังมาจะรู้สึกว้าหลังดี
อย่างน้อยก็หลังกว่าบอกว่าจะไปเที่ยวสำนักโสเภณี
คำว่าสำนักจะพ้องกับคำว่าสำนักงาน...ฟังหรือพูดจะ
ไม่ขลังเหมือนเป็นทางการเกินงาม

ระยะแรกๆ...โสเภณีหรือนางโลมมีขึ้นในกรุงเทพฯ
ที่ย่านลำเพ็ง หน้าช่องจะปักโคมเขียวเป็นสัญลักษณ์
นักเที่ยวเห็นเข้ารู้ทันทีว่ามาไม่ผิดที่ สมัยนั้นผู้หญิงคน
ไหนถูกด่าว่า...**อีลำเพ็ง...**จะโกรธเป็นไฟ เพราะหมาย
ถึงถูกยกให้เป็นผู้หญิงพรคืออย่างว่า

ระยะต่อมา...กิจการด้านเปิดช่องแพร่หลายไป
ตามตำบลอำเภอต่างๆ อาทิ ย่านหัวลำโพง ย่าน
โบสถ์พราหมณ์ สะพานดำ นางเลิ้ง ท่าเขียวไช้กา
ถนนสุขุทัย เยาวราช ฯลฯ อันเป็นยุคก่อนที่จะก้าว

